

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. София, 21.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав,** в публично заседание на 03.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5005** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 12585 от 08.05.2013 г. по описа на АССГ, подадена от Р. С. Х., с адрес [населено място] [улица] против Заповед № РД-01-486/24,04,2013год на Изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, като издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят се явява лично в с.з. и иска отмяната на обжалваната заповед.

Ответната страна – Изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане чрез адв.К. изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорената заповед.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Р. С. Х. заема длъжност по служебно правоотношение – главен експерт в Регионална дирекция за социално подпомагане-С. град..

Фактическата обстановка по случая не е спорна между страните по спора: С изх.№ 804-26/06,02,2013год на Ръководителя на Инспектората на АСП до изпълнителния директор на АСП/стр.82-88/ на вниманието на последния е

предоставен доклад за извършена проверка по сигнал в Отдели Закрила на детето към Р.-С. град.Целта на проверката бил постъпил в АСП сигнал за детето Д. И. В.,настанено в ДДУИ Дъга и регистрирано в регистъра за деца,които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване почти две години от настаняването му в институцията.При проверката в Р. се установило,че детето е вписано в регистъра на 02,05,2012год-т.е почти две години след настаняването му в ДДУИ Дъга-на 25,05,2010год.На 26,03,2012г е изпратено от ДСП-К. [населено място] за регистриране на детето по чл.84 ал.2 от СК.На 04,04,2012г е подадена молба от ДДУИ Дъга за регистриране на детето по чл.84 ал.3 от СК.Детето е разглеждано от СО на три заседания-31,05,2012, 27,06,2012, 08,11,2012г,но на нито едно от тях не е определен подходящ осиновител. На 09,11,2012год досието на детето е предадено в Министерство на правосъдието.В досието са приложени писмо от ДДУИ Дъга вх.№ 2501/6/13,01,2011г,с което се изпращат документи;удостоверение за идентичността-4бр;социално педагогически характеристики;попълнени приложения № 3 от Наредба № РД-07-07/05,10,2010г на три деца,едно от които е Д.;писмо от ДДУИ Дъга с вх.№ 2501/236/ 07,11,2011г ,с което се изпращат Психо-педагогически характеристики на общо 16 деца,едно от които е Д.;писмо от ДДУИ Дъга с вх.№ от 08,01,2012,с което се изпращат медицински свидетелства на лица,настанени в институцията,сред които е и Д..Констатациите на комисията са ,че в продължение на една година в Р.-С. град са пристигали документи за Д. от ДДУИ Дъга по Наредба № РД-07-07/05,10,2010г за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване,на никой от служителите в Р. не му е направило впечатление,че пристигат документи на настанено в институцията дете,което не е вписано в регистъра.Изводите в доклада на комисията от Инспектората към АСП са ,че поради неправилно прилагане на нормативната уредба,касаеща осиновителната процедура,служителите от ОЗД към ДСП- М. са предприели действия по вписване на малолетния Д. в регистъра на деца за пълно осиновяване ,с което са подвели колегите си от ДСП-К. село и ДДУИ Дъга.След като са установили грешката си ДСП-М. уведомили директора на ДДУИ Дъга за изпълнение на правомощията му.Липсата на добра комуникация между ДДУИ Дъга и ОЗД към ДСП М. са довели до вписването на Д. в регистъра на деца за пълно осиновяване две години след настаняването му в специализирана институция.С предложение № 807-36/05,03,2013год на Директора на Дирекция Закрила на детето-стр.54,55 до изп.директор на АСП е посочено,че във връзка с постъпил сигнал за закононарушение по вписване в регистъра на деца за пълно осиновяване на детето Д. В.-а именно съществен бил пропусък от страна на главен експерт Р. Х.,която със своето бездействие е довела до неоснователно забавяне на вписването на детето в регистъра.Без дата върху предложението е положена резолюция за дисциплинарно производство.На 26,03,2013год с изх.№ 241-874 до Р. Х. е отправено искане за даване на писмено обяснение/стр.52-53/ по повод твърдяното дисциплинарно нарушение.На 29,03,2013год същата депозирала писмените си обяснения.В същите тя е посочила ,че за периода 05,03,2012-12,01,2013г е изисквала от ДСП-К. село с писмо от 30,03,2012г окомплектоване на досието на детето Д. В..След получаване на определен набор документи е оказана методическа помощ на ОЗД към ДСП-К. село по отстраняване на допуснатия пропусък в уведомлението от 26,03,2012г по отношение на неправилното вписано правно основание за вписване в регистъра-чл.84 ал.2 или ал.3 от СК.Всъщност инициатор на искането по чл.84 ал.3 от СК можел да е единствено

настойника на детето в случая директорът на ДДУИ Дъга.С писмо от 19,04,2012г е изискано от органа по настойничество да даде становище по вписването на детето в регистъра.След постъпилата на 04,04,2012 молба от настойника са настъпили условията на чл.84 ал.3 от СК и директорът на Р. С. град издал заповед за вписването на детето Д. В. в регистъра.Същата е влязла в сила на 02,05,2012год,когато е извършено и фактическото вписване на детето в хартиения регистър и в електронния му вариант.Жалбоподателката счита,че в периода 05,03,2012-05,03,2013год е осъществила контрол и методическа помощ на ОЗД К. Село,тъй като в резултат на методически указания от 30,03,2012год в писмото й досието на детето било окомплектовано.На 04,04,2012год г-жа Р. С. –настойник на детето по искане на Р.-С. град е подала молба по реда на чл.84 ал.3 от СК-т.е указана й била необходимата методическа помощ.Наличните две уведомления от 26,03,2012год били с идентичен входящ номер,като в едно е посочено като правно основание чл.84 ал.2 от СК ,а в другото ал.3 на същата разпоредба,като същото било в резултат именно след отправено искане от Р.-С. град ,за да може поправеното уведомление да послужи като основание за вписване в регистъра.Според Х. в резултат на указанията й допуснатият пропуск в уведомлението на ДСП-К. село бил отстранен и била издадена заповед за вписването на детето Д. В. с правилно правно основание чл.84 ал.3 от СК.С протокол от 27,03,2013г/стр.17/ се установява,че Р. Х. била изслушана на основание чл.93 ал.1 от ЗДСл.

На 24,04,2013год изпълнителния директор на АСП издал заповед № РД-01-486,с която наложил на Р. С. Х. дисциплинарно наказание забележка ,в която посочил,че същата не е осъществила контрол върху цялостната дейност на ОЗД към ДСП К. село в периода 05,03,2012-05,03,2013г;не е проконтролирала и не е оказала методическа помощ на ОЗД към ДСП М. и ДСП К. село по законосъобразното прилагане на нормативната уредба,относно действията по вписване в регистъра на деца за пълно осиновяване за случая на детето Д. В. за периода 05,03,2012-12,01,2013;не е проконтролирала и указала методическа помощ на ОЗД К. село при водене на случая Д. В. ,като е допуснато досието му да не е окомплектовано с всички изискуеми документи в периода 05,03,2012-05,03,2013г;не била консултирала директора на ДДУИ Дъга относно своевременното и правно основание за вписване на детето Д. В. в регистъра на деца за пълно осиновяване за периода 05,03,2012-05,03,2013;не била проконтролирала и допуснала приемането на два документа,подадени от два различни органа по две различни нормативни основания на СК по различно време на 26,03,2012 и на 04,04,2012;допуснала неправомерно съхранение и обработване на документация от досието на детето Д. В. в периода 05,03,2012-05,03,2013.Посочено е ,че неправомерните действия на Х. съставляват нарушения на т.4.1,5.1,5.2,5.3,5.5,5.6,5.10,5.15 от длъжностната й характеристика,което представлява дисциплинарно нарушение по чл.89 ал.2 т.1 от ЗДСл.

Заповедта била получена от Х. на 25,04,2013год./стр.16/,а жалбата срещу описания по горе административен акт е депозирана на 08,05,2013год. Жалбата срещу гореописаната заповед е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е

издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание на служителя Р. С. Х. е издадена от компетентен административен орган –изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане.

При издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е спазена формата по чл. 59 от АПК,но частично не е спазена процедурата по чл.93 от ЗДСл,доколкото видно от искането за даване на обяснения от страна на дисциплинарно наказаното лице от 26,03,2013 от същия не искано и не е давано обяснение относно допуснатото неправомерно съхранение и обработване на документация от досието на детето Д. В. в периода 05,03,2012-05,03,2013.В тази си част Заповедта за дисциплинарно наказание ще следва да бъде отменена само на процесуално основание чл.93 ал.2 от ЗДСл.

Дисциплинарното наказание на жалбоподателя е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 94 от ЗДСл. Съгласно тази разпоредба дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно практиката на ВАС дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя,както и дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган, т.е. от момента в който дисциплинарната преписка, съдържаща доказателствата, събрани от разследващия орган постъпи при наказващия орган. /решение по адм дело 6695/2012год от 11,12,2012год-5 чл. с-в на ВАС/.В случая дисциплинарно наказващия орган е узнал за извършеното нарушение най рано на 05,03,2013год,доколкото тогава е постъпило при него предложението на Директора на Дирекция Закрила на детето за образуване на дисциплинарно производство.Ето защо и от 05,03,2013 насетне е започнал да тече и преклузивния срок по чл.94 ал.1 от ЗДСл.Не би могло да се сподели довода,че срокът по чл.94 ал.1 от ЗДСл е започнал да тече от 06,02,2013год,доколкото доклада на служителите в Инспектората не сочи на конкретна действие или бездействие на съответния служител.Обжалваният административен акт е издаден на 24.04.2013 г., като за твърдяното нарушение дисциплинарно наказващият орган е научил на 05,03,2013. Съгласно трайната практика на ВАС нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка бъдат предоставени на административния орган и от този момент дисциплинарният орган е задължен да направи преценката за това извършено ли е дисциплинарно нарушение и налице ли са законовите основания да материализира волята си в административен акт за налагане на дисциплинарно наказание.

Съдът намира, че обжалваната заповед № РД-01-486 от 24.04.2013 г. на изпълнителния директор на АСП не е издадена в съответствие с материалния закон по следните съображения:

В обжалваната заповед е възпроизведена накратко следната фактическа обстановка,послужила на административния орган като основа за взимането на решение за дисциплинарно наказание забележка- а именно ,че не е осъществила контрол върху цялостната дейност на ОЗД към ДСП К. село в периода

05,03,2012-05,03,2013г;не е проконтролирала и не е оказала методическа помощ на ОЗД към ДСП М. и ДСП К. село по законосъобразното прилагане на нормативната уредба,относно действията по вписване в регистъра на деца за пълно осиновяване за случая на детето Д. В. за периода 05,03,2012-12,01,2013;не е проконтролирала и указала методическа помощ на ОЗД К. село при водене на случая Д. В. ,като е допуснато досието му да не е окомплектовано с всички изискуеми документи в периода 05,03,2012-05,03,2013г;не била консултирала директора на ДДУИ Дъга относно своевременното и правно основание за вписване на детето Д. В. в регистъра на деца за пълно осиновяване за периода 05,03,201-05,03,2013;не била проконтролирала и допуснала приемането на два документа,подадени от два различни органа по две различни нормативни основания на СК по различно време на 26,03,2012 и на 04,04,2012. Посочено е ,че неправомерните действия на Х. съставляват нарушения на т.4.1,5.1,5.2,5.3,5.5,5.6,5.10,5.15 от длъжностната й характеристика,което представлява дисциплинарно нарушение по чл.89 ал.2 т.1 от ЗДСл.

При така установените факти,настоящият състав на съда намира,че обжалваният административен акт е издаден в нарушение на чл. 90 ал.1 т.1 от ЗДСл, както и в нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 97, ал.1 от ЗДСл дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

За да е налице обоснованост на извода на дисциплинарно –наказващия орган за наличие на дисциплинарно нарушение, задължително се изисква спазването на реквизитите по чл. 97, ал.1 от ЗДСл при издаване на заповедта. В процесния случай съдът намира, че в обжалвания административен акт няма конкретизация на обстоятелствата за извършването на дисциплинарни нарушения. В заповедта е налице позоваване на нормата на чл.89, ал. 2, т.1 и т. 2 от ЗДСл, според която дисциплинарно нарушение е неизпълнение на служебните задължения и забава в изпълнението на служебните задължения. Налице е и позоваване на конкретни служебни задължения съгласно длъжностната характеристика на Х.,която дисциплинарно наказващият орган е приел,че не са изпълнени. Общото твърдение, че служителят не е проконтролирала и не е оказала методическа помощ на ОЗД към ДСП М. и ДСП К. село във връзка с вписването на детето Д. В. в регистъра на децата за пълно осиновяване,както и че била допуснала съхраняването на документи с различно основание и от различни органи,а също и неправомерно обработвала документи от досието на Д. В., не означава, че е изпълнено законовото изискване да бъде конкретизирано обстоятелството ,при което е извършено нарушението. В тази връзка органът е бил длъжен да посочи кое точно задължение по длъжностна характеристика на служителя не е било изпълнено в процесния случай с твърдяното „ липса на контрол и неупражняване на методическа помощ ”, за да е налице надлежно мотивиране на обжалвания

административен акт и служителят да узнае за какво точно нарушение му се налага дисциплинарно наказание. Всъщност в подписаната от жалбоподателката длъжностна характеристика и посочените по горе нарушения на т.4.1,5.1,5.2,5.3,5.5,5.6,5.10,5.15 от нея въвеждат общи задължения по служба спрямо същата,които кореспондират с изискването някоя от Дирекциите за социално подпомагане в областта или Отдел закрила на детето/както е в случая ДСП- М. и ДСП-К. село/ да се обърнат към Х. с искане за оказване на методическа помощ. По преписката липсват доказателства за подобен вид искане за съдействие и методическа помощ от страна на ДСП- М. и ДСП-К. село или ОЗД към съответните ДСП.Напротив от наличните по преписката по налагане на дисциплинарно наказание данни се установява,че на 09,11,2012г /стр.26/ е налице подобен документ,касаещ методическа помощ във връзка с вписването на Д. В. в регистъра,изготвен от Х.,налице е и писмо от 04,04,2012год /стр.28,29/,методически указания от 13,02,2012год /стр.30, 31/,писмо от 09,02,2012год/стр.32/,писмо от 08,04,2011год/стр.33/,писмо от 14,01, 2011г /стр.35/.Тези писмени доказателства напълно кореспондират с наличните по преписката обяснения от страна на Х.,а именно,че за периода 05,03,2012-12,01,2013г е изисквала от ДСП-К. село с писмо от 30,03,2012г окомплектоване на досието на детето Д. В..След получаване на определен набор документи е оказана методическа помощ на ОЗД към ДСП-К. село по отстраняване на допуснатия пропуск в уведомлението от 26,03,2012г по отношение на неправилното вписано правно основание за вписване в регистъра-чл.84 ал.2 или ал.3 от СК. С писмо от 19,04,2012г е изискано от органа по настойничество да даде становище по вписването на детето в регистъра.След постъпилата на 04,04,2012 молба от настойника са настъпили условията на чл.84 ал.3 от СК и директорът на Р. С. град издал заповед за вписването на детето Д. В. в регистъра.Същата е влязла в сила на 02,05,2012год,когато е извършено и фактическото вписване на детето в хартиения регистър и в електронния му вариант.Т.е в периода 05,03,2012-05,03,2013год е осъществила контрол и методическа помощ на ОЗД К. Село,тъй като в резултат на методически указания от 30,03,2012год в писмото ѝ досието на детето било окомплектовано.На 04,04,2012год г-жа Р. С. –настойник на детето по искане на Р.-С. град е подала молба по реда на чл..84 ал.3 от СК-т.е указана ѝ била необходимата методическа помощ.Наличните две уведомления от 26,03,2012год и от 04,04,2012г били с идентичен входящ номер,като в едно е посочено като правно основание чл.84 ал.2 от СК ,а в другото ал.3 на същата разпоредба,като същото било в резултат именно след отправено искане от Р.-С. град ,за да може поправеното уведомление да послужи като основание за вписване в регистъра.Според Х. в резултат на указанията ѝ допуснатият пропуск в уведомлението на ДСП-К. село бил отстранен и била издадена заповед за вписването на детето Д. В. с правилно правно основание чл.84 ал.3 от СК.Всъщност това се потвърждава и от доклада на инспектората/-стр.56-60/,послужил като основание на дисциплинарно

наказващият орган да накаже жалбоподателката. Наистина в края на 2010 год настъпва промяна в СК/чл.84/, но същата засяга единствено компетентността на директорите на ДСП да искат вписване на деца в регистъра за пълно осиновяване в случаите на поне един жив родител. Конкретно досежно детето Д. В. в хипотезата на чл.84 ал.3 от СК не е настъпила промяна и респективно след смъртта на единствения му известен родител на 01,04,2010 год единствения компетентен орган да поиска вписването му в регистъра на децата за пълно осиновяване е бил неговия настойник-т.е директора на ДДУИ Дъга. Това същият орган е поискал на 26,03,2012 год, и е сторено на 04,04,2012 год-с действията на жалбоподателката по осъществяване на методическа помощ. В доклада на инспектората е посочена и причината за забавеното вписване на детето Д. В. в регистъра-а именно липсата на добра комуникация между ДДУИ Дъга и ОЗД към ДСП М. и не навременното прилагане на разпоредбите на чл.84 ал.3 от СК от страна на ДДУИ Дъга. За този вид липса не е обосновано с кои конкретно действия или бездействия на Х. се е стигнало до забавяне на вписването на детето Д. В. в регистъра. Всъщност експертите от ЗДСП-С. град след 13,02,2012 год са предприели активни действия за установяването на проблема, свързан с вписването на Д. в регистъра, доколкото ясно става от доклада, че основна вина имат служителите на ДСП М., които са подвели колегите си от ДСП К. село, че са извършили вписване на Д. в регистъра, а всъщност не са го направили.

Поради изложените мотиви съдът намира, че поради липсата на описание на обстоятелствата, свързани с липсата на контрол и не оказването на методическа помощ на ОЗД към ДСП М. и ДСП К. село във връзка с вписването на детето Д. В. в регистъра на децата за пълно осиновяване, както и допускането на съхраняването на документи с различно основание и от различни органи, а също и неправомерно обработване документи от досието на Д. В. твърдените дисциплинарни нарушения не са доказани по категоричен начин, поради което и Х. не е извършила твърдените дисциплинарни нарушения, описани подробно с длъжностната ѝ характеристика.

По така изложените съображения обжалваната заповед е издадена при съществено процесуално нарушение и в нарушение на материалния закон, което обуславя извода за нейната незаконосъобразност.

С оглед на горното жалбата на Р. С. Х. се явява основателна и Заповед № РД-01-486/24,04,2013 год на Изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане следва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд – София град, I отделение, 13 –ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на Р. С. Х., с адрес [населено място] [улица] Заповед № РД-01-486/24,04,2013 год на Изпълнителния директор на Агенцията

за социално подпомагане, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: